

VZLET

ČASOPIS SOKOLSKÉ ŽUPY

JANA PODLIPNÉHO

ROČNÍK PK 28

ČÍSLO 1

ROK 2022

160
1862-2022

VYZNÁNÍ SOKOLU V ÚNORU A ÚNORU V SOKOLE KE 160. VÝROČÍ ZALOŽENÍ

Snad mi Miroslav Horníček odpustí parafrázi jeho titulu, v němž vyznává lásku Mariánským Lázním. Snad mi odpustí i Miroslav Tyrš, že své vyznání jeho Sokolu nezačínám ve zcela oficiálním, okázalém a vážném duchu. Žádné vyznání lásky není ostatně bez rizika. A cesta k němu není lehká. Mám-li zde formulovat své vyznání lásky k Sokolu, pak tak – jako historik Sokola – činím s úctou, respektem a pokorou.

Moderní české dějiny jsou paradoxní. Vztahujeme se k osobnostem T. G. Masaryka, který by dnes nedostal české občanství, protože byl po otci Slovák a po matce Němec. Odmítáme si připustit, že Konrad Henlein byl – oproti němu – poloviční Čech. Za zcela samozřejmé naopak považujeme skutečnost, že zakladatelé Sokola – nejprestižnější, nejvlivnější a nejdéle existující tělocvičné a společenské organizace nejen v našich dějinách, ale i v dějinách světových, byli rodilí Němci. A přesto je Sokol dodnes mnohdy interpretován jako nacionalistická česká organizace!

Miroslav Tyrš

Jindřich Fügner

Friedrich Emmanuel Tiersch a Heinrich August Fügner samozřejmě nemohli onoho osudného dne, tj. 16. února 1862 tušit, kam bude organizace, která o dva roky později přijala jméno Sokol, směřovat. Prvotní cíl představovalo sjednocení národa a vybudování národního vědomí (prostřednictvím utužování těla a ducha). To, že se ze Sokola vyvine organizace, která bude spoluurčovat či přímo určovat osud národa a jeho směřování, nemohl v době dávno před vznikem Československé republiky nikdo tušit.

Nezpochybnitelným faktem zůstává, že Sokol, resp. Česká (Československá) obec sokolská, je nejvitálnější organizací svého typu u nás. Vznikla za Rakouska, přežila Rakousko-Uhersko, Československou republiku, Česko-Slovenskou republiku, Protektorát Čechy a Morava, Československou socialistickou republiku, Českou a Slovenskou federativní republiku. Stála u vzniku legií. Stála při vzniku československé samostatnosti a střežila ji po celou dobu první republiky. Přežila svou likvidaci za první světové války, za druhé světové války, za komunismu. Vždy znovu povstala z popela, ačkoliv vlasti věnovala nejlepší syny a dcery, ačkoliv pozbyla veškerého majetku.

Hlavy nesklonila ani v době nejstrašnějšího teroru po nástupu Heydrichově, kdy špičky organizace skončily v Osvětimi. Odpovědí rozpuštěného Sokola byla podpora parašutistů a likvidace Heydricha. Odpovědí Sokola byla smrt více než tří set mučedníků v Mauthausenu a stovek představitelů domácího odboje

Alois Eliáš

Hugo Vojta

na dalších popravištích Třetí říše. Členem ČOS byl nejen člen mé jednoty, ministerský předseda Alois Eliáš, který statečně vzdoroval nacistickým utlačovatelům (a byl popraven), ale i vojenský velitel Sokola v rámci Obrany národa, člen mé jednoty, gen. Hugo Vojta, který byl popraven jako první voják branné moci Republiky československé v hodnosti generála. Odpovědí Sokola byla také odplata vojáků naší branné moci na západě i východě - po vzoru legií. Svoboda národa je v konečném důsledku vždy vykoupena krví. To platilo v 19. století, ve století 20. – a (bohužel) toto bude platit i ve století 21.

Únor v Sokole nám dává možnost k zamyšlení nad vlastními dějinami, nad odkazem Tyršovým, Fügnerovým, nad odkazem těch, s nimiž jsme bytostně spjati skrze jejich oběti v době nacistické okupace i těch, kteří se pokoušeli organizaci vzkrásit na konci 60. let minulého století – a nakonec ji znovu založili v roce 1990. Z tohoto pohledu je Sokol nesmrtelný. Jde o fenomén, který stojí za to udržovat a rozvíjet, neboť v důsledku jde vždy nejen o organizaci jako takovou, ale o národ. O jeho lepší příští šlo bratrům Tyršovi i Fügnerovi, o jeho lepší příští by mělo jít i jejich následovníkům. Bez ohledu na funkci a věk. Členství v ČOS představuje především závazek a zodpovědnost. Před 160 lety i dnes. Doba se mění, ale základní principy jsou neměnné.

Do dalších let, Ti, milý Sokole, přeji členstvo sebevědomé, hrdé, přímé a nebojácné. Zasloužíš si jej, a ono si zaslouží Tebe!

Jan B. Uhlíř, starosta T. J. Sokol Praha – Královské Vinohrady

ÚVODNÍK ŠÉFREDAKTORKY

Vážení a milí čtenáři, sestry a bratři,

těší mě, že i rok 2022 můžeme společně začít čtením toho, co se děje v našich jednotách a v sokolských řadách obecně. Aneb pokud právě čtete tyto řádky, máte v rukou první číslo župního občasníku Vzlet pro tento rok. Letošní rok je pro sokoly jubilejní, protože slavíme 160. výročí založení našeho spolku. I proto jsme se rozhodli, že prvním příspěvkem tohoto čísla nebude úvodník, ale vyznání br. Jana B. Uhlíře k tomuto významnému výročí.

Ze všech článků, které jsou pro Vás, naše čtenáře, připraveny v tomto čísle si dovoluji upozornit především na příspěvek Zdravotní komise ČOS o automatickém externím defibrilátoru. V tomto článku se nacházejí informace nejen zajímavé, ale pro všechny cvičitele, cvičence a obecně uživatele sokoloven takřka povinné. Máte i ve Vaší jednotě AED? Napište nám o tom a my tuto důležitou informaci zveřejníme v příštím čísle.

Přeji Vám v tomto roce vše dobré!

Se sokolským nazdar
Anna Jagošová

150 LET OD ÚMRTÍ JOSEFA MÁNESE

Josef Mánes (12. května 1820, Praha Staré Město – 9. prosince 1871, Praha Nové Město) byl českým malířem, ilustrátorem, grafikem a významným představitelem českého romantismu. Je považován za mistra české malby a krajinářství v období romantismu a realismu. Jeho osobní život byl zaslíben ženám. Byl šťastný v období studií, konjunktury svých prací, bohémské nezávislosti a obrozeneckých ideálů. Stal se nešťastným v soužití se sourozenci v rodném domě (U obecního dvora 798/5) a při nedostatku zakázek po roce 1848.

Jeho otcem byl malíř Antonín Mánes, profesor krajinomalby na Pražské malířské akademii, s nímž trojice výtvarně nadaných sourozenců Josefa, Quida a Amálie, podnikala studijní cesty do přírody (na Ríp nebo do Podkrkonoší). Josef od svých 15 let studoval na pražské umělecké Akademii u profesora Františka Tkadlíka. V roce 1844, nespokojen s akademickým charakterem pražské školy odešel studovat na akademii do Mnichova, kde pobýval bez podpory z domova 3 roky. Podnikl také několik studijních cest (do Drážďan, Polska, či Slezska).

Jeho osobní život se zkomplikoval po návratu do Prahy. Tehdy, ve svých 27 letech, navázal vztah s Františkou Šťovíčkovou, která byla u Mánesů zaměstnána jako služka. V roce 1850 Františka otěhotněla, ale pod silným nátlakem rodiny se Josef Františky musel vzdát. V té době už vedla domácnost u Mánesů Josefova sestra Amálie, která oba své bratry existenčně zajišťovala. Ta také těhotnou Františku propustila ze svých služeb. Dceru Josefínu, která se v roce 1850 narodila, poté vychovávala sama.

V roce 1854 na pozvání svého přítele, hraběte Bedřicha Silva-Taroucy odjel Mánes na zámek Čechy pod Kosířem. Během následujících 20 let zde vytvořil sérii rodinných portrétů Silva-Taroucy, žánrové novorokokové obrázky, ale také některé ze svých nejlepších prací (*Ukolébavka*, *Líbánky na Hané*, *Život na panském sídle*). V Čechách pod Kosířem se také zlepšil jeho duševní stav. Rozvíjel tu i své přírodovědné zájmy – velmi jej upoutala botanika. Vyhledával zde lidové krojované postavy, zamilovával se do Hanaček i cikánek, zajímal se o moravské kroje. Silva-Taroucy mu doporučil i pobyt na bílovickém zámku,

jehož majitelem byl hrabě Hugo Jakob Josef Logothetti. Hrabě Logothetti jej požádal, aby namaloval jeho milou Verunu Čudovou. Mánes vypočetl Verunu ve slováckém kroji, její sestru zvanou Babušu ve slováckém kožichu a jako jejich mužský protějšek namaloval portrét mladíka v kroji z obce Březolupy Jana Postavu. Vznikl i menší obrázek Verunky Čudové v městském oblečení. Na Moravě Mánes vytvořil také cyklus *Moravský rok*, ve formě kalendáře.

Posledním umělecky bohatým obdobím Josefa Mánesa byla 60. léta 19. století. Do roku 1865 pobýval na pozvání Kristiana Koce z Dobrušky na zámku v Újezdu Svatého Kříže, kde portrétoval členy jeho rodiny.

Prostřednictvím rodinných kontaktů pak získal mimořádnou zakázku na vytvoření 12 medailonů pro Staroměstský orloj. Kalendářní deska orloje byla odhalena 18. srpna 1866.

Od roku 1866 se u něj projevovaly příznaky duševní choroby, která měla devastující důsledky: ztrácel na váze, měl přechodné obtíže s vyslovováním a v jeho myšlení se postupně objevovala zvláštní posedlost vlčí růží. Tehdejší mecenáš umění, průmyslník Vojtěch Lanna mladší, mu poskytl peníze na studijní cestu do Říma, kde se mohl zotavit, ale neznalost italštiny a město Řím, kde byl v hotelu okraden, jeho stavu ještě přitížily. Amálie si proto pro svého bratra urychleně přijela. Ke konci života upadal Mánes do hlubší a hlubší letargie. Předpokládá se, že chorobou, která jej postihla, byla progresivní paralýza (pokročilá forma syfilidy napadající mozek), nebo tuberkulóza mozkových blan. Zemřel po několika letech utrpení ve věku 51 let. Josef Mánes je pohřben na Olšanských hřbitovech v Praze v úseku hřbitova č. V v oddělení číslo 7 a hrobě číslo 23.

redakce na základě textu z Wikipedie (text byl redakčně zkrácen)

Josef Mánes se významně zasadil o první podobu mužského sokolského kroje a je také autorem jednoho z nejstarších praporů našeho spolku – Mánesova praporu. Proto níže otiskujeme článek o tomto praporu, který vyšel ve Vzdělávacích listech 4 v roce 2017. Zároveň upozorňujeme na Vzdělávací listy 2 z roku 2020, které se věnují výhradně Josefu Mánesovi.

Mánesův prapor pro Sokol Pražský

Šedesátá léta devatenáctého století se nesla v duchu nového zápalu pro věc národní. Významně tomu napomohl Franz Josef I. svým říjnovým diplomem z 20. 10. 1860, ve kterém se zavazuje k uspořádání vnitřních státoprávních poměrů v monarchii. O rok později se v Praze obnovuje zemský sněm. Toho roku – 1861 – také vzniká pěvecký spolek Hlahol. V únoru 1862 tělovýchovná jednota Sokol a v březnu 1862 Umělecká beseda. Všechny tyto spolky bojovaly za společnou národní myšlenku a všechny tři také spojovalo jedno jméno – Josef Mánes.

Prapor

16. února 1862 proběhla ustavující valná hromada tělocvičné jednoty Sokol, kde bylo rozhodnuto opatřit prapor, který bude spolek reprezentovat. Měl také odpovídat slovům br. Miroslava Tyrše: „Rychle, lehce, junácky stoupá Sokol vpřed, lehký, švarný, v postupu ničem nevadící musí též prapor jeho být.“ Za účelem

pořízení důstojného sokolského praporu se scházely významné ženy z kruhu pražských dam, patřily sem i Kateřina Fügnerová či Marie Riegrová. Tyto dámy se staly jedněmi z prvních zákaznic Josefa Mánesa v době, kdy nové české spolky začínají pořizovat své prapory. Navíc, s Mánesem byl patrně od založení Sokola v častém kontaktu sám Jindřich Fügner. Aby také ne, vždyť Mánes byl už významným umělcem a nadšeným vlastencem, byl zakládajícím členem Umělecké besedy a ne jeden spolek (Hlahol, Ratibor v Hořicích, Zábój v Rokycanech a další) se honosil praporem právě od něho. S Fügnerem patrně Mánes konzultoval práce na sokolském praporu. Fügner si například přál, aby velké hedvábné plochy, na kterých Mánes pracoval, byly ryze českým výrobkem. S pracemi začíná Mánes na jaře 1862. Tyto práce trvaly přes čtyři měsíce. Mánes prý dokonce dodělával drobné detaily dopoledne před samým odevzdáním. Tak tedy vznikl Mánesův prapor malovaný olejem na hedvábí mající na lícové straně šedobílého sokola s rozepjatými křídly obklopeného modrou našasenou stužkou. Na nejširším místě, nad křídly sokola, je nápis TUŽME SE. Rubová strana je rozdělena na třetiny. Ve střední části je červenohnědě vyveden nápis SOKOL a v obou dalších částech jsou bílo-červeno-modré ornamentální kvítky. Celá rubová strana je olemována zvlněným rudým okrajem. Mánes navrhl i kovový hrot praporu (tulej zdobenou dvěma kroucenými prstenci, mezi prstenci je ve dvou souběžných řadách zhotoven reliéfní srdcovitý ornament, na tuleji je dále plastický sokol stojící na štítu s emblémem znaku Sokola) a žerď, ke které je prapor připevněn 12 stříbrnými hřebíky (s hesly Lásky k vlasti, Svoboda, Lidskost, Bratrství, Svornost, Ráznost, Neohroženost, Vytrvalost, Střídmost, Spravedlnost, Jarost, Čest a sláva). Součástí praporu jsou dvě stuhy z červeného a bílého hedvábí se stříbrně vyšitým sokolským znakem, rostlinnými ornamentálními motivy a hustými stříbrnými třásněmi.

Slavnost svěcení praporu

K slavnostnímu předání praporu pražskými dámami, které prapor Sokolu věnovaly, došlo v neděli 1. června 1862 v sále Apolla v Ječné ulici, kde tehdy sokolové cvičili. Sokolovna Sokola Pražského byla vystavěna až o rok později. Od roku 1945 v č. p. 27 v Ječné ulici sídlí gymnázium, střední odborná škola, základní škola a mateřská škola pro sluchově postižené. Slavnost byla zahájena bratrem starostou Jindřichem Fügnerem a vystoupením pěveckého spolku Hlahol. Poté již následovalo slavnostní předání Mánesova praporu do rukou členů Sokola Pražského. Této role se ujala významná česká spisovatelka, vlastenka, sokolka a zároveň matka nového praporu Karolina Světlá. S touto čestnou funkcí, spočívající například v dohlížení na průběh vyšívacích prací či organizování sbírek pro pořízení praporu, se můžeme setkat i dnes. Karolina Světlá přednesla k přítomným národně laděnou řeč a přibila první hřebík do žerdi praporu, následována kmotrami praporu: kněžnou ThurnTaxisovou, Marií Riegrovou, Kateřinou Fügnerovou, Bertou Štefkovou, Johanou Kolářovou, Boženou Křížkovou, Marií a Terezií Macháčkovou z Králova Dvora a Bohdankou a Klemeňou Hanušovou. Poslední hřebík přibila opět Karolina Světlá. Po zatlučení všech hřebů mohl být prapor předán čtyřem praporečnickům Sokola Pražského. Do svých rukou ho za všechny převzal br. Doležal. Do žerdi praporu byla uložena věnovací listina, podepsaná všemi dámami, které prapor darovaly. Po ukončení slavnostního aktu předání praporu následovalo všeobecné cvičení. Nešlo však o ledajaké vystoupení. Sokolové tehdy v sále Apolla poprvé veřejně cvičili, co víc, poprvé zde při tomto cvičení zazněly české povely. Celou slavnost zakončil svým projevem jednatel spolku br. Edvard Grégr. Odpoledne se členové Sokola Pražského vydali na výlet do Krče. Nešlo ale o obyčejnou procházku, tou ostatně sokolské výlety nikdy nebyly. Na ulicích mávaly sokolskému průvodu davy lidí, při průchodu Nuslemi hráli hudebníci národní pochod. V Krči byli sokolové halasně vítáni. Nový sokolský prapor byl nesen v čele průvodu. O průběhu sokolského výletu do Krče napsal dokonce Jan Neruda fejeton. Mánesův prapor byl dokončen těsně před slavnostním svěcením. Proto barva na něm nebyla při odpoledním výletu ještě zcela zaschlá a začala se odlupovat. Josef Mánes tak už koncem června 1862 provedl první opravu nového sokolského praporu.

Další osudy praporu

Mánesův prapor se stal součástí každého výletu a veřejného vystoupení Sokola Pražského při jakémkoli počasí. Praporu toto zacházení nesvědčilo, barvy se začaly znovu odlupovat, látka se třepila a prapor chátral. K další opravě přistoupil Mánes roku 1864. Na začátku 80. let 19. století, ve snaze zachránit drobné Mánesovy práce, vyzvala Umělecká beseda spolky vlastníci Mánesem malované prapory, aby je nadále nepoužívaly a řádně je uložily. Sokol Pražský však svůj prapor patrně používal dál. V roce 1886 už byl zřejmě, jak dokládá zpráva z výborové komise z 15. ledna toho roku, ve velice špatném stavu. V roce 1889 byla k 25. výročí vzniku spolku pořízena kopie Mánesova praporu (tentokrát se jednalo o výšivku na hedvábí). Původní prapor se sokolové pokusili zrestaurovat, tento krok ale nebyl šťastný a prapor byl v jeho důsledku ještě více poškozen. Prapor se přestal používat a byl uložen do sbírek jednoty. K opravě již téměř rozpadlého praporu dochází až v roce 1912. Cvičící členové jednoty dali prapor restaurovat firmou J. Spott v Praze. Náklady se vyšplhaly na 10 000 korun. Prapor byl rozšíť na dvě poloviny, složen z jednotlivých proužků a nití, následně byl napnut na nové hedvábí. Každá část byla zvlášť zarámována a zasklena. Rámy pro Mánesův prapor navrhl architekt Josef Fanta, jeden z nejvýznamnějších představitelů secesní architektury u nás. Obě části praporu byly posléze umístěny v Scheinerově síni v sokolovně Sokola Pražského. Během obou válek byl ukryt, během fašistické okupace byl uschován v uměleckých sbírkách Národního muzea, poté byl vyndán z rámu a převezen do Lán, kde přečkal zbytek války. V roce 1945 byl převezen zpět do Sokola Pražského. O 24 let později, roku 1969, byl již jako sbírkový předmět

Muzea tělesné výchovy a sportu převezen do depozitáře v Zaječově. Zde byl uložen až do roku 1990. Veřejnost ho po dlouhých letech mohla poprvé spatřit 3. července 1990. Tehdy se stal součástí nové expozice Muzea tělesné výchovy a sportu v Praze v Tyršově domě. Po zrušení muzea byl spolu s ostatními sokolskými předměty předán Národnímu muzeu, v jehož sbírkách je dodnes – originál i vyšíváná kopie jsou uloženy v depozitáři v Terezíně. Sokol Pražský si nechal zhotovit ještě jednu kopii Mánesova praporu. Tu užívá dodnes při různých slavnostních příležitostech.

Byl Mánesův prapor první?

Historické záznamy dokládají, že ještě před vznikem Mánesova praporu spolek provizorně užíval jiný prapor. Jednalo se o červený list s heslem TUŽME SE a bílým lemem vlající na žerdí, která měla být taktéž červenobílá. Tento prapor byl zřejmě později užíván společně s Mánesovým.

Vyšíváná kopie praporu, který pro Sokol Pražský namaloval Josef Mánes. Prapor byl předán Sokolu Pražskému 22. března 1889 u příležitosti oslav 25 let trvání. Na nový prapor věnovaly stuhy Kateřina Fügnerová a Renata Tyršová. Prapor se nachází ve sbírkách Národního muzea pod inventárním číslem H7H-10887.

Anna Jagošová, T. J. Sokol Praha Vršovice

DARUJ KREV 16. 2. V TYRŠOVĚ DOMĚ V PRAZE

8. ročník Sokolské kapky startuje! 16. 2. 2022 završí Sokol 160 let své existence a nejlepší způsob, jak takové významné jubileum oslavit, je dobrý skutek. Proto s radostí zveme všechny sokoly a příznivce projektu Sokolská kapka krve na hromadný odběr nejvzácnější tekutiny. Ve středu 16. 2. dopoledne (cca 7:45–11:00) se prostory tělocvičny Tyršova domu v Praze změní v odběrové centrum. Už teď se na všechny laskavé dárce těší odborný výjezdni tým Ústřední vojenské nemocnice. Lékaři a sestřičky Váš dar nesmírně ocení – každý den zachraňuje životy.

Neváhejte a přijďte i Vy oslavit sokolské výročí dobrým činem!

Stačí se přihlásit mailem na aberankova@sokol.eu. (Kromě skvělého pocitu na Vás čeká i sokolský dort a společnost úžasných lidí-dárců, kteří se neváhají podělit o to nejdůležitější). Přijďte a poznejte i Vy, jaké to je darovat někomu život! Pociť, jakému se jen tak něco nevyrovná! A pokud se nemůžete stát dárce, nezaťme. **Každá pomoc se počítá.** Můžete pro myšlenku dárcovství nadchnout své přátele, zorganizovat výlet na transfúzní stanici nebo rovnou uspořádat hromadný odběr u vás v jednotě. Laskavosti a ochotě pomoci se meze nekladou, naopak. Velice vám za vaše nadšení děkujeme!

Velké díky patří samozřejmě všem laskavým dárcům, kteří se rozhodnou do toho jít s námi. Připravili jsme pro vás přehled informací na stránkách projektu Sokolská kapka krve v sekci Staň se dárce: <https://www.sokolskakapkaerve.cz/stan-se-darcem/>.

Důležité je, abyste se před odběrem cítili fyzicky i psychicky zdraví a samozřejmě netrpěli vážnější nemocí. Co se týče darování krve po covidu, v době po očkování nebo po setkání s covidovým pacientem – to vše si zaslouží pozornost. Pokud se Vás toto téma týká, instrukce lékařů naleznete na <https://www.sokolskakapkaerve.cz/darovani-krve-v-dobe-pandemie/>. A jestli máte ještě další otázky, mrkněte na <https://www.sokolskakapkaerve.cz/faq/>. Dozvíte se např. co, je dobré jíst před odběrem nebo že dárce mají nárok na odpočet z daní, což se hodí vědět.

Poznejte radost z darování toho nejdůležitějšího – zdraví a života! **Těšíme se na Vás 16. 2. 2022 v Tyršově domě.** Přihlášky: aberankova@sokol.eu

Převzato z: <https://prosokoly.sokol.eu/aktualita/sokolske-jubileum-se-blizi>

JAK MŮŽEME ZLEPŠIT OŽIVOVÁNÍ?

Jednou z hlavních příčin úmrtí v Evropě je náhlá srdeční zástava. Tento stav velmi rychle ohrožuje postiženého na životě, a tak jediným možným postupem je co nejrychlejší rozpoznání zástavy a zahájení resuscitace. I v této oblasti dochází k vývoji, a tak se i u nás čím dál častěji můžeme setkat s automatickými externími defibrilátory (AED). Přístroji, které při použití laiky zásadním způsobem zlepšují kvalitu první pomoci. V tomto článku se budeme věnovat tomu, jak v tomto případě správně poskytnout první pomoc. Zároveň se seznámíme s AED a jeho použitím.

Možná jste si také všimli, že u vás na bazénu, na úřadě, či v práci se objevila malá krabička označená srdcem s bleskem. Právě takto jsou ve veřejných prostorech označovány přístroje AED. Jde o malé přístroje, které jsou určeny pro bezpečné použití i neškolenými zachránci ještě před příjezdem záchranné služby. Slouží k rozpoznání tzv. fibrilace srdce neboli poruchy srdečního rytmu, která způsobí, že srdce nedokáže v těle rozvádět krev. U tohoto typu zástavy dokážou přístroje AED podáním elektrického výboje srdce tzv. defibrilovat neboli obnovit normální srdeční rytmus. Pokud je takto srdeční činnost obnovena do 3-5 min od vzniku zástavy, zvyšujeme postiženému šanci na přežití o 50-75 procent. Přístroj se skládá ze dvou elektrod, které se nalepí na hrudník postiženého, a ze samotného AED, které pomocí hlasového rozhraní zachránce jasnými pokyny navádí, jak má postupovat. Jeho použití je tak velmi jednoduché a zároveň velmi bezpečné.

Na příkladu si nyní popíšeme základní postup první pomoci, který následně doplníme o resuscitaci s AED. Představte si, že někdo na ulici upadne do bezvědomí. I v takovéto situaci musíme myslet na naši vlastní bezpečnost, proto musíme zachovat klidnou hlavu a rozhlédnout se, jestli nám nehrozí nějaké nebezpečí. V naší modelové situaci by mohlo například dojít ke střetu s kolemjedoucím autem. Přistoupíme k postiženému. Základem je co nejrychlejší rozpoznání příznaků srdeční zástavy. Postiženého přesuneme do polohy vleže na zádech. Oslovíme ho a zatřesením rameny zkusíme zjistit, jestli je při vědomí. Pokud na nás nereaguje, je v bezvědomí a postupujeme dále kontrolou dýchání. Mírným zakloněním hlavy postiženému uvolníme dýchací cesty. Nikdy mu nevyndáváme jazyk z úst, zaklonění hlavy je zcela dostatečné, aby jazyk „nezapadl“. Jakýkoliv jiný postup je rizikový nejen pro postiženého, ale i pro zachránce. Po uvolnění dýchacích cest přiložíme ucho nad ústa postiženého tak, abychom mohli zároveň pozorovat pohyby jeho hrudníku. Takto kontrolujeme dech maximálně 10 vteřin. Pokud nepozorujeme známky klidného a pravidelného dýchání, ihned voláme linku 155 a zahájíme resuscitaci.

Dostaneme-li se do situace, kdy nevíme, jak resuscitaci správně provést, pak nejdůležitější je zavolat na linku 155, kde nám celý postup vysvětlí. Základem, který zvládne opravdu každý, je masáž srdce. Postup je docela prostý. Zachránce si klekne z boku vedle postiženého. Položí zápěstní hranu dlaně na střed jeho hrudníku. Na hřbet první ruky položí druhou ruku a proplete si prsty. Nahne se nad postiženého tak, aby měl propnuté lokty. Poté začne stlačovat hrudník do hloubky přibližně 5–6 cm. Po každém stlačení je potřeba ruce uvolnit, aby se hrudník mohl roztáhnout. Stlačování se opakuje s frekvencí 100–120 stlačení za min. Pro představu je to podobný rytmus, jako když zpíváte „Rolničky, rolničky“.

Pokud je v této situaci s vámi více lidí, pošlete je hledat AED. Tyto přístroje nejčastěji najdete na místech jako obchodní centra, úřady, hotely nebo velká sportoviště. Za Sokol můžeme jmenovat Tyršův dům, kde je tento přístroj umístěn v prostorech bazénu. AED bývají také součástí vybavení policie. V zahraničí se pak s AED setkáte v zásadě na všech zastávkách metra, na letištích, nebo na vlakových stanicích.

Okamžitě po přinesení AED zapněte, což poznáte tak, že na vás přístroj začne mluvit. Nalepte elektrody na hrudník postiženého. Je důležité vědět, že resuscitaci přerušujeme jen minimálně. Na chvíli, kdy je nežádoucí se postiženého dotýkat, vás AED upozorní. Jde o momenty, kdy dochází k analýze srdečního rytmu a ve chvíli podání výboje. V těchto momentech je potřeba zkontrolovat, že se nikdo postiženého nedotýká.

Pokud umíme umělé dýchání z úst do úst, tak můžeme u dospělého provádět na 30 stlačení hrudníku 2 vdechy. Ovšem pokud jsme si umělé dýchání nikdy nevyzkoušeli a nejsme si jistí jeho správným provedením, pouze masírujeme srdce. Je totiž velmi pravděpodobné, že se nám dýchání nepodaří. Pouhá masáž srdce by měla být dostatečná pro udržení oběhu do příjezdu zdravotnické záchranné služby.

Ze statistik vyplývá, že v průměru jednou za život se každý z nás dostane do situace, kdy musí poskytnout první pomoc. Věřím, že i tento článek přispěje k tomu, že v případě potřeby se zachránci odhodlají pomoci a nebudou se bát přístroje typu AED použít. Zároveň věřím, že i pro zachránce bude dostupnost AED přístrojů jednodušší a že se s nimi budeme setkávat ve veřejném prostoru častěji.

Štěpán Krutílek, zdravotní komise OV ČOS

Poznámka redakce: Tento článek již vyšel v časopise Sokol v roce 2017. Téma ovšem považujeme za natolik aktuální, že jsme se rozhodli pro jeho znovuotištění.

Bratr Jakoubek ze Sokola Libeň doplňuje: „*Moje jednota tento přístroj zakoupila z grantu MČ v roce 2017 a od té doby je v naší sokolovně také k dispozici. Zakoupili jsme přístroj včetně školicího modulu, který nyní využívám jak při školení v jednotě, tak např. i pro školení pro UŠ či před rokem pro zaměstnance TD (můžeme se případně domluvit i na nějaké předvedení pro zájemce ze župy).*“ Sokol Královské Vinohrady je automatickým defibrilátorem vybaven rovněž.

SERIÁL NA POKRAČOVÁNÍ: TAJEMSTVÍ RODU ANEB SESTAVTE SI RODOKMEN!

PRVNÍ ČÁST: ÚVOD A CO VLASTNĚ HLEDÁME

Co to vůbec je a co můžeme zjistit?

Rodokmen je, ve zkratce, seznam předků dané osoby. V odborných kruzích se pod pojmem „rodokmen“ chápe pouze seznam předků po mužské (jmenné) linii a rodokmenu v podobě, jaký většina lidí zná, se správně říká „vývod“. Ten obsahuje předky i v linii matky a často se zobrazuje v podobě stromu. Zjistitelná je pouze přímá linie, tj. předkové, najít sourozence lze spíše náhodou. Ke každé osobě hledáme tři standardní data: narození, svatba a úmrtí.

Soustava archivů

Fungování archivů a nakládání s informacemi určuje zákon 499/2004 Sb. O archivnictví a spisové službě. Archivů je několik stupňů: Národní archiv (NA) spravuje archiválie z činnosti orgánů státu (případně řídicích orgánů na našem území z doby před vyhlášením státu). Archiv bezpečnostních složek (ABS) pečuje o archiválie z dob nedemokratických režimů a v současnosti ho spravuje ÚSTR. Potom máme řadu specializovaných archivů, například archivy univerzit, firem a dalších organizací.

Pro běžnou agendu obcí a samosprávných celků se navštívíme Státní okresní archivy (SOKA). Tam najdeme například staré kroniky obcí, záznamní knihy z jednání zastupitelstev, spousty drobných papírů a poznámek z činnosti spolků atp. Tam můžeme získat „bonusové“ informace, pokud byl některý předek činný v zastupitelstvu nebo ve spolku.

A pro rodokmeny potřebujeme Státní oblastní archivy (SOA), kde se shromažďují matriční knihy. Každý oblastní archiv navíc odborně zastřešuje činnost okresních archivů ve své působnosti.

Úskali ochrany osobních dat

Protože matriční záznamy jsou osobní údaje pod právní ochranou, je přesně daná lhůta, po jaké době jsou odevzdány do archivu. U matriky narozených je to 100 let, u matrik oddaných a zemřelých 75 let od posledního záznamu. Matriky, u nichž tato lhůta ještě neuplynula, jsou uloženy na městském úřadě bez přístupu veřejnosti.

Díky tomuto nemůžeme rovnou jet do archivu, ale potřebujeme před ponořením do historických matrik překlenout toto zhruba stoleté období a získat informace o posledních generacích jiným způsobem.

Krok 1: začni doma

Prvním krokem by tedy mělo být shromáždění informací z uložených rodinných dokumentů – základem jsou rodné, oddací a úmrtní listy; údaje o místě a datu narození najdeme také například na školních vysvědčeních nebo různých pracovních dokumentech. **Místo narození je nejdůležitější údaj, který hledáme – bez něj nevíme, matriku které obce prohlížet.**

Dalším důležitou možností je prostě se zeptat rodičů. Asi si nevzpomenou na detaily, ale často dokáží říct, že prababička se vdávala nezletilá, že děda padl na frontě nebo že strýc měl hospodu na náměstí. Dále doporučuji navštívit rodinné hroby, často jsou na nich uvedena data.

Krok 2: zajdi na úřad

...tedy na úřad obce, kde předkové žili, narodili se tam nebo zemřeli. Městský úřad má knihy přímo na úřadě (= na webu města je v seznamu zaměstnanců úřadu matrikář). U obce bez matrikáře zjistíme, pod který matriční úřad v okolí obec spadá (buď to má obec na webu, nebo se zeptáme). Je zvykem domluvit návštěvu předem.

Abyste mohli do matričních knih nahlédnout, potřebujete doložit, že jde o vaši rodinu – přijít na úřad se svým rodným listem a kopií rodného listu rodiče, po jehož předcích pátráte. Potom vám matrikář dá k nahlédnutí matriční knihy.

Občas na úřadě najdeme příjemný bonus: karty centrální evidence obyvatel, které se zavedly v roce 1950 a kde vyčteme kromě matričních údajů i povolání, adresu a někdy údaje o dětech. Dnes se už evidence nevede, na některých úřadech je dosud uložena jako součást matriky.

Když jsme došli do bodu přečtení nových údajů a máme informace pro hledání starších, je čas přesunout do archivu.

Krok 3: Do archivu! Ale kam?

Protože jsou matriky velmi často prohlížené, jsou digitalizované a dostupné online na stránce archivu. Můžete si potom jen najít v seznamu matrik tu „svoji“, stáhnout si oscanované stránky knihy a vesele listovat. Každý archiv spravuje dokumenty z jednoho nebo více krajů.

Archiv hlavního města Prahy: Praha. <http://www.ahmp.cz/katalog>

SOA Praha: Středočeský kraj. <http://ebadatelna.soapraha.cz>

SOA Litoměřice: Liberecký a Ústecký kraj. <http://matriky.soalitomerice.cz>

SOA Plzeň: Plzeňský a Karlovarský kraj: <http://www.portafontium.eu>

SOA Třeboň: Jihočeský kraj + okres Pelhřimov. <http://digi.ceskearchivy.cz>

SOA Zámorsk: Královéhradecký a Pardubický kraj + okres Havlíčkův Brod. <http://vychodoceskearchivy.cz/zamorsk/matriky>

MZA Brno: Jihomoravský a Zlínský kraj + Vysočina kromě okresů Pelhřimov a Havlíčkův Brod. <http://actapublica.eu>

ZA Opava: Moravskoslezský a Olomoucký kraj. <http://digi.archives.cz>

Krok 4: Jak poznat, kterou matriku hledám?

Na webu archivu je soupis všech matrik se základními údaji, podle kterých najdeme „tu svoji“ a tu potom stáhneme k prohlížení. Katalog matrik má stovky položek, takže musíme vědět, co hledáme – minimálně obec a přibližné období. U záznamu máme uvedené přesné údaje o územním a časovém rozsahu matriční knihy, popis „vzhledu knihy“ a evidenční údaje archivu (ukládací číslo, signaturu).

Matriční knihy jsou tří typů: matrika narozených, matrika oddaných a matrika zemřelých. Standardně se značí jako N, O, Z. Matriční kniha má potom titul například „Matrika NO Slavičín 1850-VIII/1900“, což čteme jako „matrika narozených a oddaných obce Slavičín z let 1850-srpen 1900“. V jedné matriční knize jsou často záznamy z více obcí

sign. 101-11 matrika N 1809-1859 ukn 6082
 územní rozsah: Rohoznice - panství Miletín (do 1844), Rohoznice - panství Bílé
 Poličany (IV/1819-1847), Dobeš (XI/1819-IV/1837), Borek (od III/1820), Tetín +
 Vlkanov (VII/1817-IX/1849)
 25,5x40,5 cm, vazba: polokožená, 190 fol., čeština, původní signatura: IX.
 mikrofilm č. 2918
<http://88.146.158.154:8083/101-00011.zip> (odkaz ke stažení)

Takto vypadá záznam v soupisu matrik Východočeského kraje.

Anka Holanová, vzdělavatelka T.J. Sokol Libeň

SOKOLSKÁ HROBKA

Nejvýznamnější činitelé Sokola jsou pohřbeni na největším pražském hřbitově na Olšanech. Své místo odpočinku zde našli významní zakladatelé Sokola např. Miroslav Tyrš, Jindřich Fügner, Gabriel Žižka, Julius Grégr či Ferdinand Náprstek. Své hrobky zde mají Jan Podlipný a Josef Barák, po nichž jsou pojmenovány župy. Tyto hrobky jsou rodinné. Zvláštností ČOS je zřízení kolumbária pro vynikající činovníky Sokola, aby sestry a bratři mohli i po smrti spočinout společně. Kolumbárium bylo v roce 1926 zřízeno přímo v Tyršově domě.

Po skončení druhé světové války v roce 1945 byla založena hrobka u strašnického krematoria u Vinohradských hřbitovů, které se nacházejí hned vedle Olšanských hřbitovů, tedy místa posledního odpočinku otců zakladatelů Sokola. Výkopové práce započaly v lednu roku 1947 a v květnu bylo nové pietní místo již hotové. Autorem návrhu hrobky byl architekt a stavitel Josef Turek, člen Sokola v Radlicích. Do hrobky byla uložena většina urn z kolumbária z Tyršova domu, např. Miroslava Tlamky, starosty župy Žižkovy, Bohumila Havla, starosty župy Barákovy či Antonína Kaliny, starosty župy Jeronýmovy. Hrobka měla být zároveň pietním místem pro sokoly, kteří obětovali svůj život za druhé světové války své vlasti, a jejichž pozůstatky se nedochovaly.

Současný vzhled hrobky je z roku 2000, kdy na návrh architekta Stanislava Picka byly na sebe postaveny dva mramorové kameny s textem *SESTRÁM A BRATRŮM, KTERÍ PRO SOKOL A VLAST ŽILI, PRACOVALI A UMÍRALI*. Na horizontálním břevnu je umístěn zlacený nápis a pod ním stylizované písmeno S.

Poslední urnou uloženou do hrobky je urna Marie Provazníkové – náčelnice ČOS a Ústředí čs. Sokolstva v zahraničí počátkem 90. let. V únoru letošního roku nalezne své poslední místo odpočinku bývalá náčelnice ČOS Jarina Žitná. Této významné sokolce byl věnován článek ve vzletu 2/2021, který je možné přečíst na tomto odkazu: <https://drive.google.com/file/d/1AMaMpNH90UUIIsHP0UQYIY2P4QBIP3O/view>

Každý rok 8. října u sokolské hrobky pořádá župa Jana Podlipného pietní akt. Od roku 2019, kdy tento den Památný den sokolstva byl prohlášen významným dnem České republiky, po skončení pietního aktu zde začíná Spanilá jízda sokolů, cyklojízda k Tyršovu domu. Během pietního aktu se čtou jména zde pohřbených sokolek a sokolů.

Nedávno se však zjistilo, že seznam, který se čte na pietním aktu nekoresponduje se seznamem publikovaným Kateřinou Pohlovou v článku „Kde se nachází kolumbárium sokolských osobností?“ ve Vzdělávacích listech č. 4/2020 a našly se i nesrovnalosti s jině publikovanými informacemi. Na otázku, kdo je vlastně v sokolské hrobce pohřbený uvádí článek Pohlové: „odpověď bychom nejspíše našli otevřením hrobky a zkontrolováním, zda seznam sester a bratrů zde ležících odpovídá i zde umístěným urnám.“

Hrobka skutečně byla koncem roku 2021 otevřena, avšak se zjistilo, že je v hodně špatném stavu. Podle informací Kateřiny Pohlové, vedoucí oddělení Vzdělavatelského odboru ČOS, bude potřeba po získání dostatečných finančních prostředků učinit rozsáhlejší opravu hrobky. Proto zatím nebylo možné sestavit úplný seznam pohřbených sokolů.

Dosud převládal názor, že by pohřbení sokolové měli zůstat v anonymitě a že se jedná spíše o pomník a pietní místo sokolů, obětí druhé světové války. V současnosti se však uvažuje o úpravě hrobky, kterou by se osadila jmény ležících sokolů a sokolek.

Rádi bychom našim čtenářům na stránkách Vzletu v budoucnu přinášeli krátké životopisné medailonky o osobách pohřbených v sokolské hrobce. Budeme rádi, když si jejich jména přijdete připomenout spolu s námi 8. října.

Do sokolské hrobky bude v nejbližší době uložena ses. Žitná. Rozloučení se sestrou Jarinou Žitnou a její uložení do sokolské hrobky proběhne dne 17. února 2022 ve 14:00 (za branou hlavního vchodu k budově strašnického krematoria v Praze 10). Všichni, kteří se chtějí této události zúčastnit, necht' se nahlásí ses. Kateřině Pohlové (VO ČOS).

Literatura:

Kateřina Pohlová: Kde se nachází kolumbárium sokolských osobností? Vzdělavatelské listy č. 4/2020 (<https://drive.google.com/drive/u/0/folders/1Wo1SsuiSZBpH0mKDQ8iHqRMtThz59TRx>)

Jana Seemanová, T.J. Sokol Prosek

VEŘEJNÁ VÝTVARNÁ SOUTĚŽ

V roce 2021 vypsala župa Jana Podlipného veřejnou výtvarnou soutěž. Návrh odznaku s datem 8. 10. 1941. připomínajícím zatýkání sokolů a sokolský odboj. Podmínky soutěže byly vypsány v časopisu Vzlet č. 3/2021 a na webových stránkách České obce sokolské. Připomínáme, že termín pro odevzdání návrhů je 28. února 2022, soutěžící svou přihlášku s maximálně třemi návrhy zasílají v uzavřené obálce s označením **Veřejná soutěž, logotyp, neotevírat**, a to na adresu Župa Jana Podlipného, Vršovické nám. 111/2, Praha 10. Přihláška musí obsahovat jméno a příjmení soutěžícího s poštovní doručovací adresou a prohlášením soutěžícího, že je autorem předkládaných návrhů, že dílo je původní, prosté právních vad a nezatížené právy třetích osob.

Předložené návrhy budou vyhodnoceny komisí ve složení: akad. sochař a medailér Michal Vitanovský, sběratel odznaků br. Hrbáček, starosta župy Jana Podlipného br. Pokorný a vzdělavatel župy br. Richter.

Oznámení o výsledcích soutěže bude oznámeno do 1. května 2022.

Vítězné tři návrhy s uvedením jmen autorů budou publikovány v časopise Vzlet a Sokol, návrh označený hodnotící komisí jako nejlepší, bude realizován. Nedílnou součástí je uzavření licenční smlouvy.

Vladimír Richter, vzdělavatel župy Jana Podlipného

1. LEDEN - STÁTNÍ SVÁTEK

1. leden je v českém kalendáři veden jako státní svátek. Nový rok. Ve slovenském kalendáři je to *Den vzniku Slovenskej republiky*. Den, kdy se Československo rozpadlo. Přesněji Československá federativní republika. Koncem roku 2021 televize promítla záběry z návštěvy prezidenta Havla v Bratislavě po sametové revoluci. Davy skandovaly „Slovensko je naše“ a nepustily jej ke slovu.

Připomeňme si tedy, jaké bylo Slovensko jejich předků v roce 1918 a 1919. Zatímco Čechy a Morava měly své historické hranice, na Slovensko tomu tak nebylo. Jižní hranice nekorespondovala s národnostním osídlením. A ta Bratislava moc slovenská nebyla. Statistické údaje uvádějí, že celkový počet obyvatel v roce 1880 byl 48 006, z toho Slováků bylo 7 273, Maďarů 7 270 a Němců 30 440 (Jurak Majo: Historicko-demografický lexikón obcí na Slovensku 1880-1910). Tenkrát Pressburk, Pozsony, Prešporok, teprve až od roku 1919 Bratislava. Silou bylo nutno ubrání mezinárodními dohodami stanovené hranice s Maďarskem. Na ovládnutí jižního Slovenska, a tedy i Bratislavy se podílely i dobrovolnické oddíly českých sokolů. Jedním z nich byl bratr Miroslav Jirsák. Dlouhou dobu starosta Sokola Královské Vinohrady. Citujme z jeho pamětí (web Sokola Král. Vinohrady, archiv):

„Když výbor schválil na svém únorovém zasedání uspořádání sokolské výpravy na Slovensko, netušil, že k této výpravě dojde již do 48 hod. Po dramatické výměně telegramů bylo na jedinou výzvu uveřejněnou v Českém slově neprodleně vypraveno do Bratislavy celkem 2480 bratří v kroji. Podnětem k této bleskové výpravě byly sabotáže a pasivní resistance ze strany Maďarů a Němců a obava z možných násilností. I když v Bratislavě nebylo pro výpravu nic připraveno a účastníci výpravy si museli vypomoci sami, výprava splnila své poslání. Obdivuhodně rychle zorganizovaná, rázná a ukázněná přítomnost českých Sokolů způsobila, že nedošlo k žádným násilnostem ani krveprolití a Sokolům se dostalo od župana Zocha tohoto ocenění: „Vedomie, že za nami stojí 2000 Sokolov, spôsobilo, že diabolský nápor nepriateľa byl zlomený. Sokolom ich ochotu a obětavosť slovenský ľud nikdy nezabudne a ostane nám ich bratislavské chovanie vždy vzorom národnej obětavosti a ukáznenosti.“

Pomoc sokolů ocenil Dr. Ivan Dérer, slovenský právník, publicista, československý politik a předseda Československé sociálně demokratické strany dělnické na Slovensku, v letech 1934-1938 ministr spravedlnosti. A svobodný zednář: „Bez národa Tyršovými myšlenkami organizovaného a obrozeného nebolo by dnes Slovenska oslobodeného zpod maďarského jarma.“ (Kalendář pro sokolské žáky a dorostence, rok 1948).

Vladimír Richter, vzdělavatel T.J. Sokol Praha Královské Vinohrady

TŘÍKRÁLOVÁ DEKLARACE 6. LEDNA 1918

V Praze se v ten den sešli v Obecním domě čeští poslanci, aby se vyjádřili ke změnám v současné mezinárodní situaci. Hlavně je pobouřilo stanovisko rakouského ministra zahraničí hraběte Czernina k návrhu separátní smlouvy o mír, který předložili bolševici.

Po říjnové revoluci se de facto zhroutila východní fronta a Lenin v čele bolševické vlády nabídl Německu, Rakousko-Uhersku a Turecku separátní mír. Podmínky pro mírová jednání byly následující: mír bude uzavřen bez anexí a kontribucí a dosud nesamostatným národům bude zaručeno právo na sebeurčení.

Na tuto nabídku odpověděl hrabě Czernin velice opatrně, zejména pokud se podmínky míru týkaly práva na sebeurčení dosud nesamostatných národů. Na shromáždění čeští poslanci aklaťmáci odsouhlasili dokument vypracovaný Aloisem Rašínem nadále nesoucí název *Tříkrálová deklarace*. Jediný poslanec Šmeral (pozdější komunista) nesouhlasil. Dokument navazoval na prohlášení českých říšských poslanců z konce května 1917, který požadoval „spojení s bratrskou větví slovenskou v samostatný život politický, hospodářský a kulturní ve vlastním samostatném státě československém.“

Následují citace nejvýznamnějších pasáží Tříkrálové deklarace: „Jako zvolení zástupcové národa Českého, zdůrazňující veškerá prohlášení českého poselstva na radě říšské, jsme povinni určitě a jasně za lid český a za porobenou a politicky umlčenou větev slovenskou v Uhrách vyznačiti svoje stanovisko k nové úpravě poměrů mezinárodních (...) Národ náš se hlásí o tuto svou samostatnost, opíraje se o své historické právo státní a jsa všecek prodchnut vřelou touhou, aby ve svobodné soutěži s jinými národy svobodnými a v svém státě svrchovaném, plnoprávném, demokratickém, sociálně spravedlivém i na rovnosti všeho občanstva vybudovaném a v hranicích historických zemí a sídel svých a své větve slovanské přispěti mohl k novému velkému rozvoji lidstva, založenému na volnosti a bratrství přiznáváje v tomto státě národním menšinám plná, rovná práva národní...“

Moderní historikové z některých západních zemí a s nimi, bohužel, i někteří čeští od 80. let minulého století hlásají, že vytvoření Československa bylo fantazií Masaryka, Beneše a Štefánika. *Tříkrálová deklarace* je další dokument usvědčující tyto historiky z neznalosti našich národních dějin (pokud zcela záměrně nepodlehli současnému politickému výkladu dějin!).

Otokar Mach, T.J. Sokol Prosek

PIETNÍ AKT U POMNÍKU V NEHVIZDECH K 80. VÝROČÍ SESKOČENÍ PARAŠUTISTŮ PŘI AKCI ANTHROPOID

Pietního aktu se zúčastnili br. Marek Manda (velitel Sokolské stráže), br. Jan Firbas (starosta župy Barákovy) a sestry Hana Otáhalová a Anka Holanová.

Rok 2021 jsme zakončili položením květin u nově odhaleného pomníku v Nehvizdách, věnovanému našim hrdinným parašutistům, kteří provedli atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Před 80 lety totiž u nehvizdského hřbitova seskočili Josef Gabčík a Jan Kubiš. Posléze se jim podařilo napojit na sestry a bratry ze sokolského odboje, kteří jim v provedení atentátu velmi pomohli.
NAZDAR!

Převzato z: Facebook Sokolská stráž (redakčně upraveno)

SOKOLSKÉ MUZEUM A KNIHOVNA

Potřebujete-li někdy vysvětlit cizojazyčným přátelům, co je to Sokol, tak doporučujeme odkázat je na stránky níže. Sokolové z Ameriky vytvářejí online muzeum a postupně vkládají témata z historie a současnosti Sokola.
<https://sokolmuseum.org/exhibits/>

History of Sokol

Click [HERE](#) to learn the History of Sokol

History of Prague Slets

Click [HERE](#) to learn the History of Prague Slets

převzato z: <https://www.facebook.com/vzdelavatele/>

SOKOL S KNÍŘEM 2021

Máme hotovo. Devátý rok Movembru jsme zakončili opět novým rekordem. Tentokrát jste nám pomohli vybrat celkem 42 300 Kč, které doputovaly Nadaci mužů proti rakovině. Děkujeme vám všem, kteří jste se jakkoli zapojili. Sběrka bude zase za rok. O zdraví je potřeba se starat každý den.

Jakoukoli jinou formou upozorni rodiče kluků nebo kluky přímo, že jsou od třinácti let v ohrožení rakoviny varlat, a že je dost snadný jí předejít občasným samovyšetřením.
<https://www.loono.cz/prevence/samovysetreni>

Upozorni chlapy 50+ že jim hrozí rakovina prostaty a že na žádnou jinou rakovinu chlapi neumírají tak jako na tuhle. Řekni jim, že by měli chodit jednou ročně na vyšetření prostaty, který je nepříjemný. Je ale podstatně příjemnější než rakovina samotná. Ta bolí, hodně bolí, a když se na ní přijde až podle příznaků, je to špatný.

<https://objednejse.muziprotirakovine.cz/rakovina-prostaty/>
 Prostě si o tom jenom něco přečti v odkazech výš, ať víš.

Převzato z: <https://www.facebook.com/muzisokolaliben/>

FOTOGRAFIE ČLENŮ NAŠÍ ŽUPY ZABODOVALY V SOUTĚŽI SOKOL V DOBĚ COVIDOVÉ

V roce 2021 proběhla od 1. do 30. června fotografická soutěž jednotlivců *Sokol v době covidové*. Po dobu trvání soutěže mohli autoři své fotografie posílat průběžně, každý účastník maximálně 3 snímky, všechny doplněné o krátký popis. Přijímaly se snímky z celé doby covidové. Soutěžit se mohlo hned v několika kategoriích a na různá témata. Kategorie byly rozděleny následovně: děti do 10 let, mládež 10–18 let, dospělí do 60 let a senioři nad 60 let. Témata byla Sokolové doma, Sokolové venku a Sokolové na zajímavém místě v blízkém okolí.

Z naší župy se dvě fotografie v kategorii III. do 60 let (1.-3. místo) umístily na prvním a třetím místě. Na prvním místě se umístila spolu s několika dalšími fotografie s názvem *Velká Amerika s velkým bahnem*. Autorkou je Bára Čížkovská z T.J. Sokol Praha Staré Město. Na třetím místě se umístila spolu s několika dalšími fotografie s názvem *Seniariáda hry*. Autorem je Ivo Antušek z T.J. Sokol Praha Vršovice. Výherci na prvních třech místech v každé kategorii se mohou těšit na diplom a zajímavé drobné ceny, všichni ostatní na osvědčení o účasti v soutěži. Fotografie si můžete prohlédnout zde: <https://drive.google.com/drive/folders/1T6-oxgEFACl0vuzx8cpRnvX2oEa23ZmC>

1. místo: *Velká Amerika s velkým bahnem*, Bára Čížkovská, T.J. Sokol Praha Staré Město

3. místo: *Seniariáda hry*, Ivo Antušek, T.J. Sokol Praha Vršovice

Ivo Antušek, T.J. Sokol Praha Vršovice

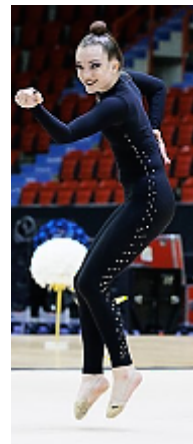
AKTUALITY Z NAŠICH JEDNOT

GYMNASTKY SOKOLA KARLÍN ZAZÁŘILY NA MISTROVSTVÍ SVĚTA V ESTETICKÉ SKUPINOVÉ GYMNASTICE V HELSINKÁCH!

Celkem 3 závodní družstva Sokola Karlín zaznamenala nebývalé úspěchy na Mistrovství světa v estetické skupinové gymnastice, které se v letošním roce konalo ve finských Helsinkách od 18. do 21. listopadu 2021.

Svěřenkyně Natalie Vorokhobiny, Kryštofa Havla a Jitky Pomahačové nejprve úspěšně zahájily finskou misi skvělými umístěními ve finále mezinárodního závodu Reima AGG CUP, ve kterém naše nejstarší závodní družstvo seniorek *Prague AGG Team* obsadilo famózní 5. místo. Ze stejného umístění se těšilo i závodní družstvo *Thunder*, které soutěží v kategorii 12–14 let. Až na medailové pozice se pak podařilo vystoupat našemu nejmladšímu závodnímu družstvu *Alice* v kategorii 8–10 let, které v tomto prestižním závodě vybojovalo nádherné 3. místo a bronzové medaile!

Seniorské družstvo se pak zúčastnilo i vrcholné soutěže letošní sezóny – Mistrovství světa v estetické skupinové gymnastice, v jehož kvalifikaci obsadily velmi dobré 19. místo při účasti silných závodních týmů z Finska, Ruska, Bulharska, Estonska, Španělska, Ukrajiny a dalších mocností ESG. Všem závodnicím i trenérům Sokola Karlín srdečně blahopřejeme ke krásným úspěchům!

Věra Zajíčková, T.J. Sokol Karlín a <https://www.facebook.com/TJSKPrague.gym/>

100 LET KINA VZLET

V pátek 12. listopadu oslavilo bývalé sokolské kino Vzlet 100 let od svého založení. Spolek VOSTO5 včele s ředitelem kina, Petrem Prokopem a manažerem Martinem Kejklíčkem připravili celodenní program oslav. Jeho součástí byl sokolský průvod pod taktovkou jednoty Sokol Praha Vršovice. Průvod, který vyšel v 16:00 od vršovické sokolovny, vedla dechová hudba (složená mimo jiné ze členů kapely Sto zvířat), následovaly mažoretky ze Sokola Vysočany a skupina význačných osobností (starostka Prahy 10, ředitel kina Vzletu a další). Členové Sokolské stráže v počtu 6 členů vynesli prapor naší jednoty, bratři z Československé obce legionářské také vytvořili 3člennou skupinu s praporem. Současnost Sokola reprezentovaly děti z oddílu házené z naší jednoty v čele se ses. Šárkou Raizovou. Program oslav pak pokračoval v kině promítáním filmu *Až přijde kocour* a koncertem swingového orchestru *Ježkovy stopy*.

Děkuji všem, kteří se na průvodu podíleli. Myslím, že je to hezký začátek kulturní spolupráce s „naším“ kinem Vzlet.

Foto: Kulturní křižovatka Vzlet

Anna Jagošová, vzdělavatelka T.J. Sokol Praha Vršovice

PODZIMNÍ SEDMIBOJ S POHÁDKOU V T.J. SOKOL KARLÍN

V T.J. Sokol Karlín se 20. listopadu 2021 od 15:00 konal podzimní sedmiboj. Začalo se společným rozcvičením. Následovalo zdolávání disciplín. Od 16:45 do 17:10 byla pohádka od loutkového divadla Baribal při T.J. Sokol Karlín a od 17:30 vyhlášení vítězů.

Soutěžilo se v disciplínách střelba na basket koš, člunkový běh, hod na cíl, skok do dálky, střelba do brány, mini překážková dráha a dřepy (angličáky) za 1 minutu. Závodilo se v kategoriích děti do 2 let (ročník narození do roku 2019), 3–4 roky (*2017–2018), 5–6 let (*2015–2016), 7–8 let (*2013–2014), 9–10 let (*2011–2012), 11–12 let (*2009–2010), rodiče a prarodiče.

Děti závodily s velikou urputností a nadšením. Chtěla bych poděkovat rodičům za úžasnou atmosféru. Všichni si odnesli

odměnu a všichni vyhráli – byli jste úžasní!

Převzato z: <http://sokolkarlin.cz/2021/11/24/sokol-karlin-podzimni-sedmiboj-2021/>

ADAM ŠRÁMEK Z T.J. SOKOL PRAHA VRŠOVICE ZÍSKAL MEDAILI NA MČR SG MUŽŮ V BRNĚ

V neděli 21. listopadu 2021 se konalo Mistrovství České republiky ve sportovní gymnastice mužů v Brně. Zúčastnilo se jej celkem 8 borců ze Sokola Praha Vršovice. Závodilo se v disciplínách prostná, kůň našíř, kruhy, přeskok, bradla a hrazda. Nejlépe se umístil Adam Šrámek, který vyhrál kategorii VS 2 mladší s celkovým počtem bodů 54,17. Blahopřejeme!

Kompletní výsledky z MČR najdete zde: <https://www.gymfed.cz/vysledky/export/2108>. Na levém obrázku na výšku jsou zleva br. Petr Syrový, gymnasta Adam Šrámek a br. Barus.

Převzato z: <http://gymnastikavrsovice.cz/adam-sramek-vitezem-mcr-muzu-kategorie-vs2-mladsi/>

NÁBOR DO VOLEJBALOVÉ PŘÍPRAVKY V T.J. SOKOL PRAHA VRŠOVICE

Do volejbalového oddílu TJ Sokol Praha Vršovice přijímáme děvčata a chlapce (ročník 2011, 2012, 2013). Trénujeme v tělocvičně ZŠ Mendíků, ZŠ Tábořská v Praze 4 a v sokolovně Sokolu Vršovice.

Vaše dítě si může vyzkoušet několik tréninků a pak se rozhodnout, zda by ho volejbal bavil. Volejbal je vhodný pro děti s dobrými pohybovými schopnostmi, pro které je míč zábava.

Kontakt: e-mail: volejbal.vrsovice@gmail.com, 721361301, www.volejbal-vrsovice.estranky.cz

Převzato z: <https://volejbal-vrsovice.estranky.cz/clanky/aktuality/prijimame-deti-rocnik.html>

MAŽORETKY Z T.J. SOKOL VYSOČANY ZÍSKALY 1. MÍSTO NA POHÁRU V TWIRLINGU

Twirling je krásný, avšak málo známý sport, který se začal v České republice více rozšiřovat před více jak 20 lety. Twirling můžeme popsat jako propojení tance, gymnastiky a náročné práce s hůlkou. Tomuto nádhernému sportu se v župě Jana Podlipného věnují v T. J. Sokol Vysočany v oddílu Pražské mažoretky. Twirlingové Duo Eliška (9 let) a Nella (8 let) z naší jednoty soutěžily v neděli 28. listopadu 2021 na Kolínském poháru ve twirlingu, kde vybojovaly krásné 1. místo v rytmickém tanečním duu výkonnostní třídy C. Gratulujeme a přejeme dívkám hodně úspěchů na dalších soutěžích.

Převzato z: <https://www.prazskemazoretky.cz/clanky/aktuality/>

LIBEŇŠTÍ SKIPPING BOYS NA MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽI

Na začátku prosince 2021 se v belgickém Mechelenu konala European Ropeskipping Show Contest. Show Contest je specifická soutěž nejen svými pravidly, ale i konceptem. Soutěž se vždy koná v divadle, aby skokani měli k dispozici světelné a další efekty. Netradičně jsou postaveny dva panely rozhodčích – jeden z profesionálů a druhý panel z lidí, kteří sport znají okrajově nebo dokonce vůbec. Nehodnotí se totiž jen technika a náročnost sestavy, ale cílem je udělat co největší show. Pro mnohé skokany to je netradiční a atraktivní soutěžní forma. V Mechelenu bylo navíc veškeré napětí okolo soutěže umocněné protiepidemickými opatřeními, například bylo několik dní před soutěží rozhodnuto, že proběhne bez účasti diváků. Nicméně i tak to bylo pro účastníky krásné setkání s přáteli ze světa svého sportu a nenahraditelná výměna zkušeností a inspirace.

Po dvouletém odkládání soutěže letos hájil české barvy tým libeňského Sokola Skipping Boys, který od prvního ročníku v roce 2014 nevynechal jediný Show Contest a v roce 2018 ze Slovenska dokonce přivezl krásné čtvrté místo. V Mechelenu předvedli Skipping Boys svoji vůbec první tematickou choreografii inspirovanou kouzelnickým světem Harryho Pottera. Bohužel došlo doslova v poslední minutě ke změně v sestavě z důvodu onemocnění člena týmu. To se nestalo poprvé; na prvním ročníku v roce 2014 v Rakousku také skákali s náhradníkem kvůli úrazu jednoho z vystupujících.

Kromě Show Contestu se Skipping Boys pravidelně účastní množství tuzemských i zahraničních soustředění, workshopů, vystoupení a soutěží. Vrcholem sezony bývá mistrovství Evropy a mistrovství světa, která se po roce střídají. Letos proběhne ME v červenci na Slovensku.

Co je to Ropeskipping?

Laik by sport popsal jako „trikové skákání přes švihadlo“. Soutěží se v několika disciplínách:

- speed – rychlostní skákání: měří se počet skoků v daném časovém limitu,
- wheel pair – dva skokani a dvě švihadla,
- freestyle – vlastní sestava jednoho skokana (freestyle single), nebo celého týmu (freestyle team) plná náročných triků a akrobatických prvků,
- double dutch – skákání přes dvě dlouhá švihadla, dva skokani točí, ostatní skáčou.

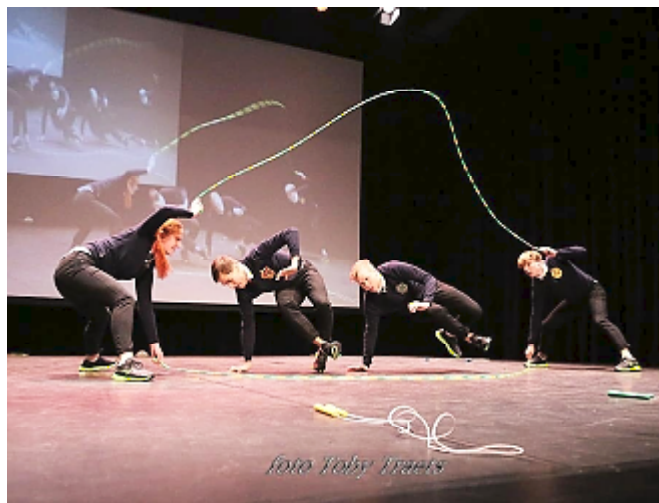
Skipping Boys

Skipping Boys jsou nejstarší ropeskippingový tým v Česku, patří mezi pět nejlepších týmů v Evropě a mezi deset nejlepších na světě. Jeho začátky můžeme datovat od roku 2008, kdy skupina cvičitelů Sokola Libeň připravila na akademii vystoupení se švihadly a část z nich ve skákání pokračovala i po onom vystoupení. Od roku 2010 vystupují pod značkou Skipping Boys ve svých charakteristických žluto-zelených úborech. V současnosti má tým šest členů a soutěží a vystupuje ve všech disciplínách.

Mohli jste je vidět například na sletovém večeru Sokol Gala v O2 aréně, na mnohých šibřinkách, plesech a dalších akcích. Zvláště efektní jsou vystoupení se svítícími švihadly.

Pokud máte zájem o vystoupení, ať už show o Harrym Potterovi nebo o klasické sestavy v žluto-zelených kostýmech, napište e-mail na info@skippingboys.cz.

Ukázky z vystoupení týmu můžete shlédnout na jeho stránkách www.skippingboys.cz, na Facebooku, Instagramu a Youtube [@Skippingboys](https://www.youtube.com/SKIPPINGBOYS).

Anka Holanová a Honza „Sumeč“ Dostál, T.J. Sokol Libeň

ÚSPĚCH MODERNÍCH GYMNASTEK SOKOLA KARLÍN NA PŘEBORU ČOS

Moderní gymnastky Sokola Karlín zářily na Přeboru České obce sokolské, který se uskutečnil v sobotu 4. prosince 2021 v Tyršově domě v Praze. Své sestavy bez náčiní i s náčiní na závodním koberci postupně předvedly gymnastky všech věkových kategorií od nejmladších až po ty nejstarší. Závodnice Sokola Karlín patřily bezesporu k jedné z nejúspěšnějších, jelikož se jim na tomto přeboru podařilo vybojovat celkem 4 přebornické tituly a zlaté medaile, 4 stříbrné medaile a 4 bronzové!

Přeboru ČOS se gymnastky z T.J. Sokol Karlín účastnily v tomto složení: ročník 2014 Nikolka Kolesnik a Tereška Salajová, ročník 2013 Mia Máslo a Karolinka Jalaletdinova, ročník 2012 Adelinka Tkach, Maiia Razumova a Paula Máquina, ročník 2011 Sofinka Giaramazisová a Valinka Lidinská, ročník 2009 Margo Kochetkova a Viktorika Špontak, ročník 2008 Jasmínka Něčajeva.

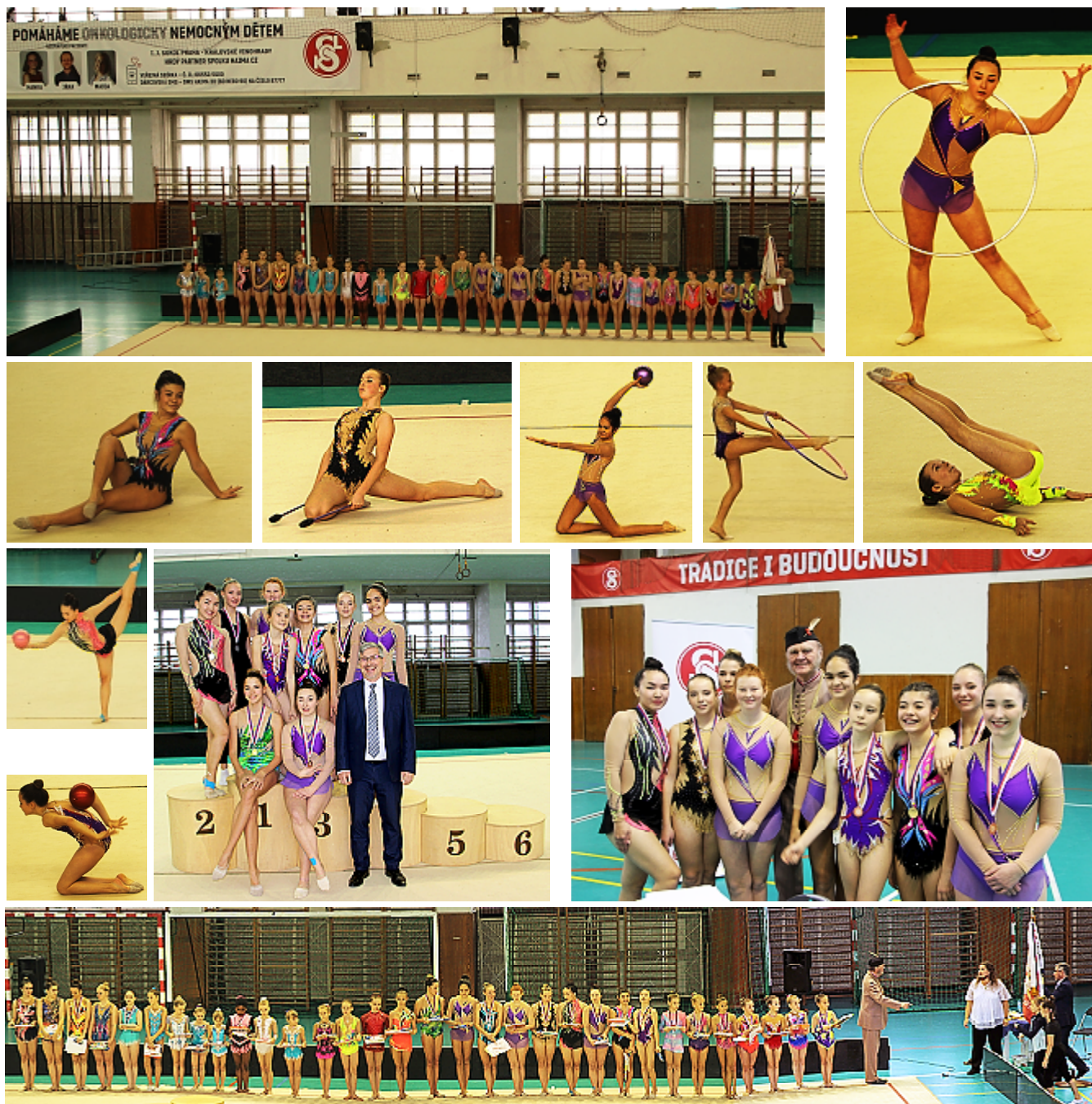
Gratulujeme závodnicím i trenérům ke skvělým umístěním a děkujeme jim za vzornou reprezentaci Sokola Karlín!

Věra Zajíčková, T.J. Sokol Karlín a <https://www.facebook.com/TJSKPrague.gym/>, (redakčně upraveno)

PŘEBOR ČOS V ZPMG A KPMG

V sobotu 4. prosince 2021 se už po několikáté konal ve velké hale vinohradské sokolovny Přebor České obce sokolské v základním a kombinovaném programu moderní gymnastiky. Přestože celý svět už druhým rokem trápí pandemie nemoci Covid-19, na tomto vrcholném sokolském přeboru startovaly gymnastky z celé republiky. I když se na poslední chvíli z důvodu karantény či nemoci některé musely omluvit, sešlo se v Praze na Vinohradech celkem 62 závodnic. Závod byl zahájen slavnostním nástupem, který byl veden bratry místního sokola v tradičním sokolském kroji a pod sokolským praporem Tělocvičné jednoty Sokola Praha Královské Vinohrady. Patronem a ředitelem Přeboru České obce sokolské v základním a kombinovaném programu moderní gymnastiky byl starosta pořádající jednoty bratr Jan Boris Uhlíř, který zároveň s bratrem Vladimírem Richtrem, vzdělavatelem Župy Jana Podlipného, ředitelkou dopoledního závodu sestrou Renatou Nechanickou a sestrou Jindrou Emmerovou ředitelkou odpoledního závodu, předával gymnastkám medaile a diplomy. Celkem bylo rozdáno 10 přebornických titulů, které putovaly do různých oddílů Čech a Moravy. Vinohradská děvčata si vybojovala čtyři přebornické tituly. Na závěr obdržely sestry Marie Doležalová a Alena Sovadinová z rukou starosty jednoty br. Uhlíře medaili Aloise Hudce jako ocenění za svou práci v oddíle moderní gymnastiky.

Vřelý dík patří Tělocvičné jednotě Sokol Praha Královské Vinohrady za vytvoření příjemného a důstojného prostředí pro Přebor České obce sokolské a všem, kteří s přípravou a organizací během závodu pomáhali!

Další fotografie a videa najdete na: <https://www.rajce.net/a17612070> a <https://www.rajce.net/a17612304>

Drahomíra Michaličová, T.J. Sokol Praha Královské Vinohrady, (redakčně upraveno)

foto: Drahomíra Michaličová a Ivo Antušek

POZEMNÍ HOKEJISTÉ Z KBEL SE ZÚČASTNILI SOUTĚŽE HÝBEME SE HEZKY ČESKY

Náš oddíl pozemního hokeje Sokola Kbely se zúčastnil soutěže obchodního řetězce PENNY *Hýbeme se hezky česky*. V této soutěži ve svém mikroregionu zvítězil a získal od společnosti PENNY finanční dar a kuponovou knížku na odběr myslí tyčinek a ovoce zdarma.

Finanční dar byl použit na sportovní činnost našich nejmenších dětí. Za zboží z kuponové knížky jsme udělali balíčky a předali dětem mezi turnaji U6 a U8 11. prosince 2021 v halovém hokeji v naší nové hale. Ovoce bylo na turnaji nabídnuto všem dětem v předsálí haly. Děkujeme společnosti PENNY za dary na zkvalitnění přípravy dětí.

Převzato z: <https://www.phkbely.cz/index.php/penny/>

PŘEBOR PRAHY 2021 V HALOVÉM HOKEJI V T.J. SOKOL KBELY

V sobotu 11. prosince 2021 jsme uspořádali v nové hale ve Kbelích pod patronací Pražského svazu pozemního hokeje, finančního příspěví Magistrátu hl. m. Prahy a Pražské plynárenské Přebor Prahy 2021 v halovém hokeji benjamínků U8 a minibenjamínků U6.

Přes velký zájem družstev jsme museli z časových důvodů omezit počet na osm: po jednom z každého klubu a pořadatel na dvě družstva v obou kategoriích. Hrál se na dvou hřištích 3+3 hráči v poli 1×12 minut ve dvou skupinách, každý s každým a dále s družstvem stejně umístěným z druhé skupiny.

Zúčastněná družstva benjamínci: Sokol Kbely A a B, Slavia Praha dívky, Hradec Králové, Hostivař, President, Bohemians a Praga. U minibenjamínků se zúčastnila družstva: Sokol Kbely A a B, Hradec Králové, Hostivař, President, Bohemians, Mnichovice a ZŠ Hostýnská.

Na hřištích byly vidět pěkné hokejové momenty, nasazení a vůle po vítězství. Nehrálo se na pořadí, všichni zúčastnění byli vítězi. Odměnou byl pohár a diplom pro každé družstvo, medaile, čokoládová figurka Ježíška a nějaká ta sladkost pro všechny.

V přízemí haly byl otevřen stánek společnosti Brabo, kde bylo možno si doplnit hokejové vybavení a občerstvení v podobě ovoce. Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na organizaci turnajů, především rozhodčím, kterých se prezentovalo 14, a nemalou měrou přispěli hladkému průběhu. Věříme, že si akci užili všichni i s rodiči v zaplněném hledišti.

Více fotografií z turnajů můžete vzhlédnout na: www.zonerama.com/phkbely/photo/7980707/302314376

Převzato z: <https://www.phkbely.cz/index.php/prebor-prahy-2021-v-halovem-hokeji-benjaminku-u8-a-minibenjaminku-u6/>

HÁZENKÁŘKY Z NAŠÍ ŽUPY NA MIKULÁŠSKÉM TURNAJI UNITED ENERGY 2021 V MOSTĚ

V mostecké sportovní hale se od pátku 10. do neděle 12. prosince konal 26. ročník Mikulášského turnaje United Energy mladšího a staršího žactva pod záštitou předsedy Okresní hospodářské komory v Mostě.

Pátek patřil kategorii mladších žaček a zúčastnilo se jej 8 týmů, sobota a nedělní dopoledne pařily starším žačkám a zúčastnilo se celkem 9 týmů. Nejpokrokovějším byl kromě domácího DHK Baník Most zastoupen tým DHC Plzeň, nejvzdálenějším účastníkem turnaje bylo družstvo Zlína. Z naší župy se zúčastnily házenkářky z T.J. Sokol Praha Vršovice a z T.J. Sokol Kobylisy II.

V kategorii starší žákyně byla nejlepší střelkyní Patricie Tomková z T.J. Sokol Kobylisy II. Tým z T.J. Sokol Praha Vršovice se umístil na 3. místě, a tak si starší žákyně z házenkářského týmu z Vršovic z Mostu odvázejí po skvělých výkonech bronzové medaile!

Na stupni vítězů nad nimi stanuly pouze oba týmy DHC Plzeň.

Holky, jen tak dál!

Převzato z: Facebook Házená TJ Sokol Praha Vršovice a web DHK Baník Most
<https://www.dhk-banikmost.cz/index.php?co=clanek&id=4270>

JUDISTÉ Z NAŠÍ ŽUPY ZÍSKALI MEDAILE NA PRAŽSKÉM ADVENTNÍM POHÁRU

V neděli 12. prosince 2021 se ve sportovním areálu Jedenáctka konal Pražský adventní pohár v judu. Poháru se zúčastnili judisté a judistky z T.J. Sokol Praha Vršovice a z T.J. Sokol Žižkov II. Z Vršovic se poháru zúčastnilo celkem 39 členů oddílu juda. S maximálním nasazením a bojovým duchem sobě vlastním vybojovali Vršovičáci super výsledek v podobě 29 medailí! (14 zlatých, 8 stříbrných a 7 bronzových).

Na prvním místě se umístili Eriksen Alex, Lajčák Ondra, Bojar, Kupka Matyáš Bulisová Kája, Šínová Anna, Vondráková Lada, Sadílková, Bulis David, Ševčík Mertlová Andrea, Divoký Štěpán, Brodvi Oleksandr a Sedlák Martin. Na druhém místě se umístili Kaleta Adam, Pecháčková Eliška, Machurová Verča, Sýkora Robin, Zeman Dominik, Šefrhans Přemek, Kněžourek Matyáš a Cejpek Oldřich. Třetí místo vybojovali Sikorová Emilka, Vobr Kristián, Sikora Štěpán, Jeřábková Verča, Prokop Lukáš, Adamec Ignác a Vondrák Matouš.

Kompletní výsledky vršovických judistů jsou na <https://judovrsovice.cz/prazsky-adventni-pohar-12-12-21/>

Také judistky a judisté z T.J. Sokol Žižkov II získali na poháru medaile. První místo vybojovaly Fučíková Apolenka a Hladíková Nikča. Druhé místo získal Machoň Oskar. Na třetím místě se umístili Kahuda Štěpán, Pelclová Kiki, Machoň Oliver, Ruslam Nuri, Dan Rozenhal a Lukáš Macek. Je třeba také vyzdvihnout páté místo Vládi Riška, Kryštofa Maška a Šimona Hladíka.

Fotografie z adventního poháru naleznete na https://ksjupraha.rajce.idnes.cz/Prazsky_adventni_pohar_2021/

Judisté z T.J. Sokol Praha Vršovice

Judisté z T.J. Sokol Žižkov II.

Převzato z: Facebook Judo Vršovice a Facebook Judo Žižkov II

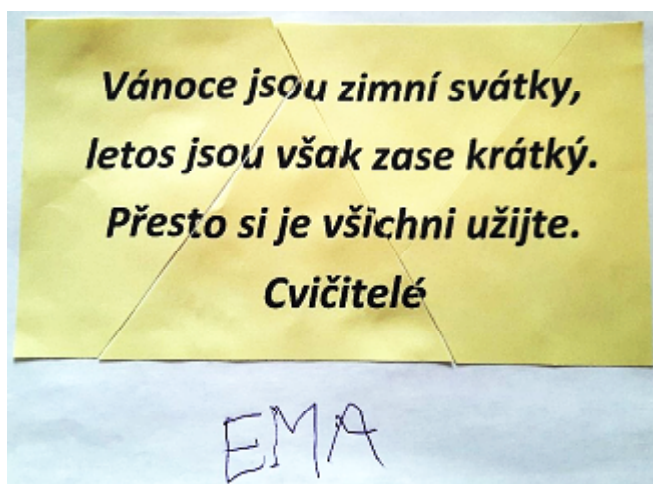
PŘEDVÁNOČNÍ ČAS V SOKOLE PRAHA STARÉ MĚSTO

Protože nás v prosinci každý rok pustí škola do tělocvičny jenom do poloviny měsíce, skončili jsme vánoční besídkou se zpíváním koledí, mlsáním cukroví a rozdáváním dáreků v úterý 14. prosince 2021. Na začátku starší děti připravily cukroví a ozdobily stromeček, pro mladší zatím bratr náčelník připravil hru s barevnými víčky. Děti si připravily vystoupení, hrály koledy na piano, na flétny i na kytary. Zapojili se skoro všichni od malinkých tříletých předškoláčků, kteří byli roztomilí se svými prvními básničkami, přes žactvo všech kategorií až po dorost, který ve svém pubertálním věku zazpíval klasickou koledu, za což sklídl velký potlesk. Během vystoupení se mlsalo cukroví, které upekly maminky společně s dětmi, několik dětí dostalo za své aktivity sokolský znak, který mohou nosit do Sokola na tričku. Pak už se každý těšil na rozdávání vlastnoručně vyrobených bezejmenných dáreků, které si děti vyměnily v rámci jednotlivých kategorií. Nutno říci, že si děti nadělily navzájem ještě spoustu dáreků adresovaných kamarádům a nezapomněly ani na nás cvičitele. Letos ještě přišla Bára s novinkou pro kategorii dorostu a dospělých, kteří si navíc měnili „jídelní“ dárky. Nikdo se na to „nevykašlal“, a tak si tato skupina nadělila třeba doma dělané obložené chlebíčky, pomazánku, marmeládu, cukroví, sirupy a já nevím, co ještě. To byl skvělý nápad. Pak jsme si na závěr zazpívali koledu *Narodil se Kristus pán*, při které kolovala ve zhasnuté tělocvičně rozsvícená svíčka.

Popřáli jsme si hezké Vánoce, a protože do nich scházela ještě spousta dní, uspořádali jsme tradičně dvě večerní vycházky: ve čtvrtek na Vyšehrad a v úterý na Petřín. Na každé z vycházek kromě našlapaných několika kilometrů a poznávání pražských památek si děti hledaly s baterkami obálky se svými jmény (starší děti měly jména zašifrovaná). V nich měli všichni na Vyšehradě rozstříhaný obrázek a na Petříně rozstříhané vánoční přání (na 4–15 dílků podle kategorie), které měli složit a nalepit. A pak už nás opravdu čekaly krásné, i když krátké Vánoce.

Koleda s kytarami

Ema Vrbasová - Petřín 2021

Věra Čížkovská, náčelnice Sokola Praha Staré Město

NOVÝM PARTNEREM FLORBALOVÉHO ODDÍLU SOKOLA PRAHA KRÁLOVSKÉ VINOHRADY JE EUROVIA CS, A.S.

V novém roce opět o něco silnější, a to díky spojení s novým partnerem. Společnost **EUROVIA CS** je jedním z lídrů na poli dopravně-inženýrského stavebnictví, který své služby nabízí zákazníkům již více než 65 let. „Posilování partnerské struktury je jedním z důležitých úkolů vedení klubu. Jsem rád, že se **EUROVIA CS** rozhodla do podpořit právě náš klub. Navíc tak činí v době, která rozhodně není snadná, a kdy získat prostředky na financování sportování mládeže, ale i výkonnostních týmů, není vůbec jednoduché. O to cennější rozhodnutí našeho nového partnera je,“ vyjádřil se k novému partnerství marketingový pracovník a viceprezident klubu Jiří Buchta. Motto našeho nového partnera je **Na společné cestě** a my věříme, že povede **Společně K Vítězství**.

Vítáme **EUROVIA CS** mezi našimi partnery a těšíme se na společné sportovní úspěchy a dlouhodobou spolupráci.

Převzato z: <https://www.skvflorbal.cz/clanek/1980-novym-partnerem-skv-je-spolecnost-eurovia-cs>

SOUTĚŽ

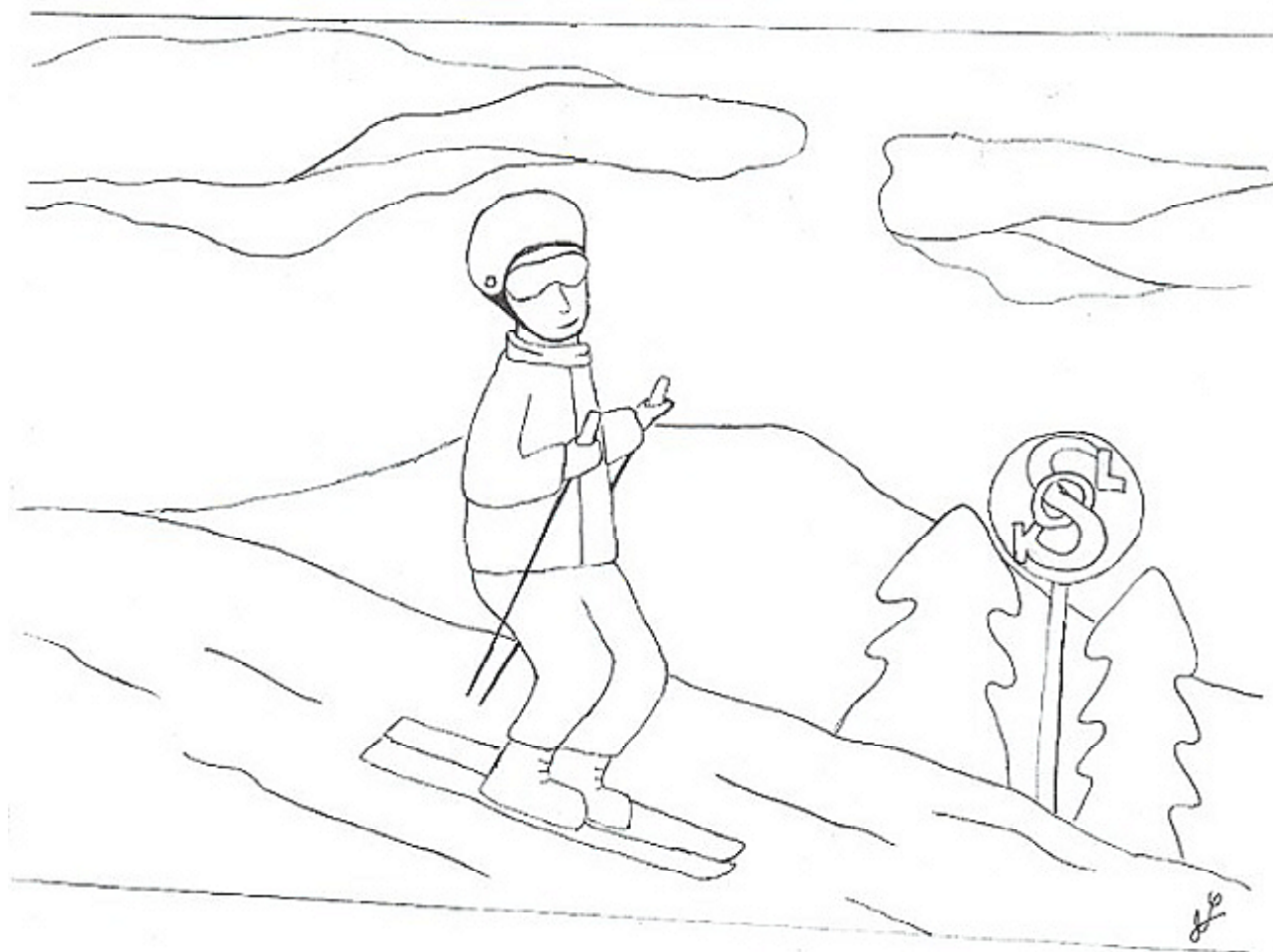
POZNEJ NAŠE SOKOLOVNY

V minulém Vzletu jsme uveřejnili soutěž Poznej naše sokolovny. Děkujeme všem, kteří se do soutěže zapojili. Starosta naší župy, bratr Luděk Pokorný, již tradičně losoval vítěze. Stal se jím **MATĚJ ŠTOVÍČEK** ze Sokola Praha Staré Město. Srdečně gratulujeme a zasíláme drobný dárek. A samozřejmě odtajníme správné odpovědi: 1. T.J. Sokol Dolní Chabry, 2. T.J. Sokol Duběč, 3. T.J. Sokol Satalice, 4. T.J. Sokol Kbely, 5. T.J. Sokol Libuš, 6. T.J. Sokol Hostivař a 7. T.J. Sokol Žižkov II

SOKOLSKÝ OBRÁZEK

Milí sokoláci, minule jsme uveřejnili soutěž Poznej naše sokolovny pro dospělé. Tentokrát máme něco pro vás!

Vaším úkolem je vybarvit obrázek od Johany Seemanové a poslat nám ho na adresu vzlet@zpodlipneho.cz s předmětem Vzlet – obrázek nejpozději do **20. března 2022**. Nezapomeňte uvést vaše **jméno, věk a jednotu**. A také nezapomeňte správně vybarvit sokolský znak. Víte, jaké má barvy? Zaslané obrázky uvidíte na župním webu a ty nejpovedenější také v příštím čísle Vzletu.

Chcete-li odebírat časopis VZLET pravidelně, napište nám na vzlet@zpodlipneho.cz

Chcete si přečíst starší čísla časopisu Vzlet? Najdete je na stránkách župy www.zpodlipneho.cz

Na těchto stránkách také najdete odkaz na youtube kanál župy, kde můžete shlédnout videa z činnosti župy a jejích jednot.

Chcete se podílet na obsahu Vzletu? Své příspěvky, informace, fotografie, plakáty či další materiály posílejte na tuto adresu: vzlet@zpodlipneho.cz

První číslo časopisu VZLET v roce 2022 připravili a redakčně upravili z dostupných materiálů Anna Jagošová, Ivo Antušek a Vladimír Šilhán. Spolupráce – autoři jednotlivých příspěvků.

Redakční rada: Anna Jagošová – vedoucí redaktorka, Ivo Antušek, Anna Holanová, Vladimír Richter a Vladimír Šilhán

Tisk: vlastní – Sokolská župa Jana Podlipného

Sokolská župa Jana Podlipného, Vršovické nám. 111/2, 101 20 Praha 10

e-mail: zpodlipneho@sokol.eu, tel. : 271 742 775, 724 999 069.